

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Φ.Ρ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

• Ο Γιάννης κι' ο Μαροής
μιλούσε κι' άπορες.

M.— Καλῶς σ' ηδόνα μπάρμπα Γιάννη.
Γ.— Γειὰ σου κι' ώρα σου καλή,
μὰ σ' έτοῦτο τὸ ταξεῖδι ἀδυνάτισες πολὺ.
Εμπαρκάρησες θερίο μὲ τὰ μοῦτρα σου παχεῖα
καὶ μωγύρισες κοφίσι.

M.— Δὲν μ' ἐδέχτηκ' ή Βλαχιὰ.

Γ.— Τὶ ωχούτης κι' ἀναιμία
μὰ καὶ τὶ ἀδυναμία
στὸ κοριμὸν γενική!
Γύρευε τὶ φρομάνια πῆγες κι' ἔκαμες ἔκει.
M.— Μπᾶ κακὴ ψυχρὴ σου μέρα τὶ ίδεα σοῦ περνᾶ!
Γ.— Μὰ τὶ ἔχεις τέλος πάντων;
M.— Πυρετοὺς τοῦ Σουλινᾶ.

Γ.— Ντόμουλε τσῆ Ρωμανίας, μὴ μὲ πέρηνης γιὰ κουτό.
Ντουοζέτσι, ντοσπρεζέτσι,
δὲν ἀδυνατίζουν ἔτσι
ἀπὸ ἔναν πυρετὸν,
παρὰ θὰ σ' ἐσυνεπῆρε τὸ νερὸ τοῦ ποταμοῦ
καὶ χωρὶς νὰ λέμε λόγια, σ' ἔκαμε τοῦ σκοτωμοῦ.

M.— Μὲ φροτώνεσαι βρὲ Γιάννη μὲ μεγάλη προστυχιὰ.
Γ.— Τέτοιες θέρμες πέρονουν ὅλοι ὅσοι πάνε στὴ Βλαχιὰ.
Μιὰ φορὰ κι' ἐγὼ πώπτηγα γιὰ νὰ κάψω σιτηρὰ,
μώκοπτηκαν τὰ παΐδια
κι' ἥρθα πίσω μὲ τὴν ἔδη
τὴ δική σου συφορά,
κι' ἀπὸ τὴν ἀδυναμία κι' ἀφ' τὰ τόσα μου δεινὰ,
τρέμω κάθε ποῦ θυμιδώμαι τὸ νερὸ τοῦ Σουλινᾶ.

Περιπλανώμενον ἔκει
μὲ ενδῆκε θέρμη γαστρικὴ
κι' ἄν θεωρὶς ἀμφιβάλλῃ,
ὅδου καὶ τὸ θερμόμετρον ποῦ τῷχῳ ὑπομάλης,
ἔτερον δὲ πειστήριον
τῆς γαστρικῆς ὁδύνης,
ἴδου καὶ τὸ κλιμάκιον
ὅπληρες γλυκερίνης.

Μὴν τὰ δώτας τὸ τράβηξα σ' έτοῦτο τὸ ταξεῖδι.
Ἡ συνδρομὲς πώμαζωσα μωβγῆκαν ὅλες ξύδι.

Κάτι κατάρα μ' ἔφαε, βρὲ Γιάννη, γυναικεία
καὶ τὰ λεφτὰ τῶν συνδρομῶν
πρὸς ἄλγος μέγιστον ἥμιδον,
τὰ μοίρασα μὲ τοὺς γιατροὺς καὶ μὲ τὰ φαρμακεῖα.

Οὐχ ἦττον οἱ ὁμογενεῖς,
φιλότιμοι καὶ προσηνεῖς,
μ' ἐδέχθησαν ύσμένως
κι' ἔνεκα ποῦ μ' ἐβλέπανε πῶς εἶμαι θερμασμένος
μ' ἐλυτηρίκανε πολὺ κι' ἐρχόταν' ἔνας, ἔνας
κι' ἐπλήρωνε τὰς συνδρομὰς τὰς παραγεγραμμένας.

Γ.— Καὶ πῶς τὴν εἰδες τὴ Βλαχιὰ μετὰ ἐννέα ἔτη;
M.— Ἐπῆρε τὰ δύμποδες πολὺ ποῦ διαολέπαρε τη.
Γ.— Γιατὶ μισθὲ τὴ βλαστημᾶς;
M.— Τὴν ἔχω σὲ μανία
ποῦ βαθμηδὸν ξαπλώνεται μεσ' τὴ Μακεδονία
κι' ἀκμάζει στρατιωτικῶς καὶ γίνεται μεγάλη
γιὰ νᾶναι πρότη ἔτοιμη τὰ μάτια νὰ μᾶς βγάλῃ.

Γιὰ μᾶς κι' αὐτοὶ, κολέα μου, καργάρουν τὰ κανόνια.
Δὲν εἰδες τὶ μᾶς ἔκαμαν ἐδῶ καὶ πέντε χρόνια;
Ἔνας πῶς δὲν τὴν ἔχουνε τὴ γνώμη, τὰ θηρία,
νὰ κάμουνε χειρότερα μὲ πρώτη εύκαιρια;
Ἐπρεπε νάζουμε καιρὸ καὶ νάμιστε μονάχοι
γιά νὰ σοῦ πῶ πῶς βλέπουνε τοὺς "Ελληνες οἱ Βλάχοι".

Γ.— Πῶς πᾶν' οἱ συμπολίτες μας στὸ Τούρονο Μαγουρέλι;
M.— Ἄπ' ἄκρη σ' ἄκρη τσῆ Βλαχιᾶς εἰν' ὅλοι βενιζέλοι.
Ἔναντε δὲν ἀπάντησα στοῦ ποταμοῦ τὰ μέρη
ποῦ νὰ μὴν ἔχῃ κόνισμα τὸ γίγα τὸ Λευτέοη.
Ἄλλοι μόνον ἄν γκλαστῆς νὰ πῆς ἔκει κατὰ του.
Χωρὶς πολὺ λογαριασμὸ
σὲ δίχτουνε στὸν ποταμὸ
καὶ πᾶς σὰ σίκλος κάτου.

Κι' οἱ πατριῶτες οἱ ἔκει κι' οἱ Ελληνες οἱ ἄλλοι,
στὸ Βενιζέλο ἔχουνε πεποίθησι μεγάλη
γιατὶ εἴδανε πραματικῶς πῶς ἔφτιασε τὴ χώρα
καὶ κάπως λογαριάζεται καὶ ἡ "Ελλάδα τῶρα
ποῦ μὲ τοὺς θεοτόκηδες κι' ἐν ταῖς ήμέραις Ράλλη
παντοῦ σὲ περιφρόνησι τὴν εἶχανε μεγάλη.

Καὶ στὴ Βλαχιὰ καὶ στὴν Τουρκιὰ καὶ μέσα στὴ Ρωσσία,
ἀνάσαν' δὲ Ελληνισμὸς μὲ τοῦτον τὸ μεσσία
κι' ἔμαζωξα, ποῦ λὲς κι' ἐγὼ, στὴν τράτα μου μαρίδα,
ἔνεκα ποῦ τὸν παίνεσα μὲ τὴν ἐφημερίδα,
π' ἄν ἥθελε ξεγλαστῶ νὰ τὸν κατηγορήσω,
μὴν ἀμφιβάλλει πῶς γενεῖς δὲν θέτει γράμμα
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
"Ωστε τὰ πήγαμε καλά μὲ τὴν περιοδεία
Παράσημον τοῦ Ιακωβατείου
μὲ τὴν κοιλιὰ μου μοναχὰ ἐθύμιωσα κομμάτι
τοῦ γύρευε τὶ διάσολο εὐρέθηκε γιομάτη
κι' ἐπήσει κι' ἐποκαλέσει τοῦ πυρετοῦ τὸ πεῖσμα

κι' ἐπλήρωνα μιὰ συνδρομὴ
κάθε πώρογάτουν' ή μαμή
κομίζουσα τὸ κλύσμα.

Παράπονο δὲν ἔχουμε ἀπὸ τὸν πατριῶτες·
πῆγε πολὺ καλλίτερα ὁ τούγος ἀπὸ τότες.
Δεκάξῃ συμπολίται μας ὑπάρχουσιν στὴν Κωστάντσα,
κι' ἀπὸ δλους ἐκατόρθωσα κι' ἐπῆρα τὴν προστάντσα,
ἔνεκα πούταν' ἀσχητή ή τῆς γαστρὸς μου θέσις
καὶ ἀπητοῦντο διαρκῶς χοηματικές ἐνέσεις.

Ὕδρα κόσμο στὴν Κωστάντσα ποῦρθε κι' ἔκανε λουτρὰ,
κι' ἄν τοῦ σώματὸς μου ἥτο ή κατάστασις οἰκτρὰ,
δὲν ἔχόρτενα νὰ βλέπω ἐν τῇ κολυμβητικῇ
ποῦσαν ἀνακατωμένοι σερνικοὶ καὶ θηλυκοὶ.

Κόσμους γύρισα καὶ εἶδα,
πῆγα καὶ στὴν Ἀντραβίδα,
πῆγα καὶ στὰ Λεχενά,
μὰ τὰ μπάνια τοῦ Βλαχίας δὲν τὰ εἶδα πουθενά.

Μὲσ' σ' ἔκεινη τῇ Βραΐλᾳ
εἶδα πράματα ποικίλα.
Εἶδα σκλέπια, εἶδ' ἀμπάρια
εἶδα σίκαλες καὶ στάρια,
εἶδα καὶ στὰ μπουλεβάρια
ντομνισόρες ζηλευτὲς
καὶ τοὺς ἄνδρες σὰ μουλάρια
νὰ δουλεύουνε γι' αὐτὲς.

Εἶδα τοὺς σταρομεσῆτες ποῦ σὰν βδέλλες σοῦ κολλοῦν
καὶ γιὰ πράσινο χαβιάρι μὲ τὰ λόγια σὲ πουλοῦν.

Εἶδα μούροια καὶ μουσίες,
μουρδοβάνους εὔγενεις,
κι' εἶδα καὶ παραλυσίες
δηλαδὴ πρωτοφανεῖς.

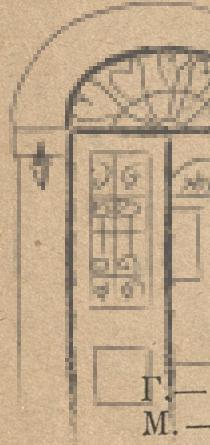
*Ἐβλεπα διασκεδάσεις στὸ μπαζέ καὶ μέσ' τὸ σκλέπι
κι' ἔλεγα μελαγχολῶν,
ἐδεπὰ ἥθελα νᾶχα τὸ Δεσπότη νὰν τὰ βλέπῃ
γιὰ νὰ λάβῃ μιὰ ἰδέα περὶ τῶν ἀμαρτωλῶν!
*Ἐδεπὰ ἥθελα νᾶχα τὸν παπᾶ τὸ Βεργωτῆ
γιὰ νὰ βλέπῃ στὴ Βλαχία πᾶς κολάζοντ' οἱ θνητοί!

Εἶδα κοίτιμες καὶ μύλους,
εἶδα τοὺς παληοὺς μας φίλους,
τὸ Μαρῷ τὸ Χαϊδεμένο
μέσ' τὸ φοῦρο του κλεισμένο,
τὸν Κουντούρη τὸ δετόρο
τὸ καλλίτερὸ μας φιόρο,
εἶδα καὶ τοὺς Λαζαρῆδες πώπορούδευσαν πολὺ^ν
κι' ἀφ' τὰ γλέντια τους δὲν λείπει τὸν τσιγκάνου τὸ βιολί.
*Ἐξοχο παιδὶ κι' Ἀντρέας, μὰ κι' ἔκεινος ὁ Μεμᾶς
σὲ πουλεῖ καὶ σ' ἀγοράζει σ' δροὶ μπάγκα προτυμᾶς.

Καὶ στὴς πολιτείες μέσα, κι' ἔξω σ' ὅλα τὰ χωριὰ,
θριαμβεύει καὶ ἀκμάζει ή Κεφαλλονητούρια.
Λικιαρδόπουλοι, Βιολάτοι, Γαλιατσάτοι καὶ λοιποί,
τὸ κρατοῦντε τὸ νησὶ μας σὲ λαμπρὰ περιωπή.
Κι' ἔνας Σταῦρος Καβαδίας, ἄν τὸν ἔχῃς ἀκουστὰ,
*Ἀτλας εἶναι στὴ Βλαχία ποῦ στοὺς ὕμνους του βαστᾶ
τὸ ἀμπόριον τοῦ τόπου καὶ τιμᾶ κι' αὐτὸς πολὺ^ν
ἐν ἐντύμῳ βιοπάλῃ τὴ μεγάθυμη φυλή.

Στὸ Γαλατσίον ὁ κόσμος πλέον συντηρητικὰ
ἀποφεύγων τὴν Βραΐλας τὰ μεγάλα ξαφνικά.
Δεν ὑπάρχουν ντομνισόρες;
Μωρὸ δλοῦθεν εἶν' αὐτὲς
ἄλλα κάνοντα τὴς δουλειὲς τους μᾶλλον νοικοκυρεύοντες.

Ἄπὸ τὴ Βραΐλα ἔχει τὸ Γαλάτσι διαφορὰ.

Εἶν' κι' ἔκει γερές πουστάρες
ἄλλα ὄλοι δραγκανάρες
καὶ στενοὶ γιὰ τὸν παρᾶ.

Κάθονται στὸ καφενεῖο καὶ μιλοῦν ἀπὸ ποινοῦ
μὰ κανένας δὲν πληρώνει τὸ λουκοῦμι τ' ἀλλουνοῦ.

Στὸ Γαλάτσι, μωρὸ Γιάννη, εἶν' ὁ κόσμος πρακτικός.

Τσῆ δραχμές τσῆ λένε λέ εἰ
καὶ οἱ Ἀθανασούλαιοι
τῆς μαζώνουν διαρκῶς.

Εἶν' ή ζωὴ τοῦ Γαλατσιοῦ πολὺ φρονιμοτέρα,
ἄν καὶ παντοῖοι πειρασμοὶ ὑπάρχουν κι' ἔκει πέρα
κι' ὁ ἔνος ὁ κοιμώμενος εἰς τὰ ξενοδοχεῖα
δὲν κλεῖ ποτὲ τὸ μάτι του ἀφ' τὴν ἀνησυχία.

Μωρὸ τὸ τόπος ή Βλαχιὰ!
Σπέρνεις καὶ κάνεις πιτυχιὰ
γερὴ στὰ καλαμπόκια,
ἄλλα σὲ πέρνει μυρουδιὰ καὶ σ' ἀκλουθᾶ ἡ φωκιὰ
καὶ διαρκῶς σὲ κυνηγᾶ ἀ τ σι καὶ ἀ η ο
καὶ σ' ἔνα μῆνα στῶφας τὸ καλαμπόκι ὅλο.

Μὰ τὶ Κεφαλλονητούριὰ σ' αὐτὰ τὰ μέοη. Γιάννη!
Τσοὺ φούρνους μονοπάλιο τοὺς ἔχουν οἱ Ρισιάνοι
καὶ κυβερνοῦντες Λειβαθινοὶ τὰ σκλέπια μέσ' τὴ Ντούνα
πλοιάρχοι ποῦ δὲν εἶδανε στὸ βίο τους φουρτοῦνα.

*Ἐπῆγα κι' ἔχαιρετισα τὴν Τούλτσα τὴν καῦμένη
ποῦν' ὅλο Λικιαρδόπουλοι ἔκει διεσπαρμένοι
κι' ἀπάνου στὰ γενήματα ποῦ φέρνουν οἱ χωριάτες
τοὺς βλέπεις καὶ τσακώνονται σὰ σκύλοι μὲ τσῆ γάτες.

Κατέβηρα στερνὰ, στερνὰ,
καὶ στὸν ώραῖο Σουλινᾶ
κι' ἐσκότωνα στὰ μοῦτρα μου μὲ μπάτσους στὸν ἀέρα,
έφτα ἐκατομμύρια κουνούπια τὴν ἡμέρα
καὶ τώρα πώσυνήθισα σὲ σκοτωμούς καὶ φόνους,
θὰ πάω στὴ μεθόριο κι' ἔγω μὲ τοὺς εὐζώνους.

*Αφ' τὸν ώραῖο Σουλινᾶ
κι' ἐσκότωνα στὰ μοῦτρα μου μὲ μπάτσους περνᾶ
καὶ τὴς φυλὲς τοῦ Ἰσραὴλ ἔκει τὴς βλέπεις πᾶσες·
τὰ σπήτια του θεώρατα σὰν πετρελαίου κάσσες,
οἱ βούρκος ἀφθονώτατος καὶ τὰ κουνούπια χύμα
καὶ τρισμακάριος ἀνήρ ποῦ ζῆ σὲ τέτοιο κλίμα.

*Ἐγνώρισα κι' ἔκει παιδιὰ
μὲ περισσὰ χαρίσματα
κι' ἀφ' τὸ Φιφάκη τὸν Ευδιᾶ
σοῦ φέρνω χαιρετίσματα
κι' ἀπ' δσους ἄλλους ζοῦν ἔκει καὶ χαίρονται τὸν τόπουν
ἀνεξαντλήτου θησαυροῦ τρομακτικῶν κονώπων.

Στὰ σίγουρα στὸ Σουλινᾶ τὸν ηῦρα τὸ μπελᾶ μου.
Κάτι κουνούπι ἀτιμο ἐμπῆκε στὴν κοιλιὰ μου
καὶ μῶφερε τὴ γαστρικὴ καὶ τὴν ἀδυναμία
καὶ μ' ἔφαγαν ἥ κλινικὲς καὶ τὰ Νοσοκομεῖα
κι' ἀχάμνινα κι' ἔλλγνεψα κι' ἔγινηρα σὰν ξύλο
ποῦν' ἀπορίας ἀξιον πῶς ἔγραψα τὸ φύλλο.
Μερίδιον δὲν εἴσινε κανένα νὰ ποῦ δώσω.

*Ωτε λοιπὸ μορές συμμένω τὰ τηνών
Τὶ νὰ σὺν κάμω! Εχακτα με συζητάντα.

*Ετσι με τοῦτο τὸν πολὺν τηνών
Ολα ή λαμπαρία σου γυρεύει νὰν τὰ γλύκι
ποῦ τὸ ποστόντοι μητρική ποτανόντα.

ΙΑΝΘΙΝΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΝΑΧΟΙ ΑΓΓΕΛΙΟΦΡΕΥ!

Ο ΣΤΟΛΟΣ

“Ηρθ’ δ στόλος στὰ νερά μας καὶ μεγάλ’ εἶν’ ἡ χαρὰ μας καὶ θωροῦμ’ ἐκστατικοὶ, τὰ κανόνια του τὰ μύρια ποῦ βροντοῦν στὰ πανηγύρια μὲ ἥχῳ τρομακτική.

Ψ

“Ηρθ’ δ στόλος, ηρθ’ δ στόλος, κι’ ἔξαλος δ κόσμος δῆλος τρέχει στὴν ἀκρογιαλὶ, καὶ θαυμάζει καὶ θαυμάζει καὶ χορτένει ποῦ κυττάζει τοῦ πελάγου τὰ πουλιά, πώγανώθησαν ωραῖα δίγως χορήματος φειδὼ, νὰ κινοῦν ἀφ’ τὸν Περαιά καὶ νὰ φθάνουν ώς ἐδῶ !

Ψ

Νὰ ἡ «Δόξες» κι’ ἡ «Ἀσπίδες» νὰ τοῦ ἔθνους ἡ ἑλπίδες, νὰ κι’ δ διοργανωτής ποῦ τὰ πλοῖα δραγανώνει καὶ τὸ Κράτος τὸν πληρώνει τοῖς ωραίοις μετρητοῖς.

Ψ

Νὰ τὰ πλοῖα στὴν ἀράδα σὲ γαλήνη ἀγκοράδα. Νὰ ἡ «Θύελλα» κι’ ἡ «Νίκη» καὶ ἡ «Αόγχη» καὶ τὸ «Βέλος» “Ἄχ μωρὴ Θεσσαλονίκη κι’ ἄν σὲ πάτσῃ ὁ Βενιζέλος!

Ψ

Νὰ κι’ δ τρομερὸς «Ἀβέρωφ» μὲ τὰ τρία του φουγάρα. “Ἄχ μωρὴ Τουρκὶ μαγάρα τὶ σοῦ μαγερεύονται, τώρα πάλι π’ ἀρχινᾶμε τὴν ὁρὰ μας νὰ κονυμάμε καὶ νὰ ξεθαρρεύονται !

Ψ

Νὰ ὁ στόλος στὴν ἀράδα μὲ καπνὸ στὴν καμινάδα, ἔτοιμος γιὰ τὸ «Ἀλβανοὺς», ἀλλὰ εἰρῶν εἰμαρμένη θέλει ἀπρακτὸς νὰ μένῃ μὲ τὴν πρώταν ἐστραμμένη πόδα φιλτάτους Φαρσινοὺς.

Ψ

Τὶ δργάνωσις τελεία στὰ κανόνια μας τὰ πλοῖα ! “Ἔπειρωτες κυνηγοῦνται, Μακεδόνες κρεούργοῦνται κι’ οἱ Χοτζάδες δῦλο ἔνα κατακέφαλα βραδοῦν, καὶ τὰ πλοῖα στὸ λιμένα νεοδιοργανωμένα, στάσιν ἀψογον τηροῦν !

Ψ

Ἐλληνες στὰ Τουρκοχώρια σῶν κατσίκηα σφάζονται, καὶ τὸ πλοῖα τὰ κανόνια διαδοκῶς γυμνάζονται ! Μᾶς τὰ κάμιανε ὁμάδι τὰ χφοιά τὰ Γορακιά, καὶ τὰ πλοῖα κάθε βράδυ καὶν’ ἐδῶ βεγγαλίκι, κι’ δ κοσμάκης τὰ κυττάζει βαδυπόδην καιώνει, καὶ τοῦ φεύγει τὸ μαράζι γιὰ τὰ τεκταινόμενα.

Η ΜΟΔΑ

«Στενὰ μοι πανταχόθεν.»

ΡΙΜΕΣ ΣΤΕΝΟΧΩΡΗΜΕΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΟΔΑ ENTRAVE-MENES

“Ἐχωντας κι’ ἡ γυναικα δύο τὰ σκέλη
Είπε μιὰ μέρα ἡ Μόδα λογιώδεις:
“Ἐνα σακοὶ λοιπὸν γιὰ τὸ καθ’ ἔγα,
“Οπως καὶ τῶν ἀντρῶν - κι’ ὅχι φουστάνι,
Μὰ ἐδῶ, σοῦ σκόνονται οἱ ἀντρες μανιακῶς,
Πᾶς σκάνδαλο εἶνε κάποια - κάποια μέλη
Νᾶναι τῶν γυναικῶν ξεχωρισμένα ! !
Καὶ βγαίνουν μὲ τὸ γρόθο στὸ μείνεντανι.

Τότες, τῆς Μόδας, σέμπρος της παλῆδος
‘Ο Πειρασμὸς εἰς τὸ γυναικεῖο ἀμπέλι,
Ξήλωσε, λέει, αὐτὰ σου τὰ δαμμένα,
Καὶ στένεψε τὴ φούστα δσο νὰ φτάνη
Νὰ πγαίνη στὸ κορμὶ τῆς γυναικὸς.
Κ’ ἡ Μόδα ποῦ γιὰ ούπο δὲν τὴν μέλει,
‘Ετοίμασε σακοὶ μαστορεμένα
Γιὰ κάθε σίκ - Κυρὶ - τέτοιο νὰ βάνη ! !

Καὶ βλέπεις τώρα στὴ στενοχωρία
“Ολο ξεπεταχτὰ. Γκέζονς Μαρία ! !
Ποῦ λές μὲ φόβο τὸ σακοὶ μὴ σπάσῃ
Καὶ χρειαστῆς ἀγγάρια γιὰ νὰ σιάσῃ.
Μὰ βλέπεις καὶ σουβλὶα ποῦ τρόμο μάνουνε,
(Υπόμνησες γιὰ κείνους ποῦ ἀμαρτάνουνε)
Μὰ εἰν’ ἡ καλές δποῦ σοῦ λένε : βλέπε ! !
Παπαὶ Σατάν ! Παπαὶ Σατέν ! ἀλέππε.

Μικέλης ΑΒΛΙΧΟΣ.

S. Z. Εῦγε ποῦ θέλεις λεύτερα τὰ γυναικεῖα σκέλη, μὲ δλην τὴν ἐντέλειαν τῆς τέχνης σου, Μικέλη.

“Ἡρθαν τὰ ὀργανωμένα μὲ τὸ διοργανωτὴν καὶ τὰ βλέπω στὸ λιμένα κι’ ἔχω σπῆτη μου γιορτὴ, ποῦ σὲ μέρες ποῦν δλούθε κρισμώταται στιγμαὶ, ἡρθανε καὶ προφυλᾶνε τὸν πατέρα μου κι’ ἐμὲ !

Εύχαριστήριον θεῷδον, γιὰ τὸ ταξείδιον ήμων.

Λαμπτίρην τὸν Εδάγγελον τὸν καπιτά τα Γαλάνο, ποῦ μ’ ἐπεριποιήθηκε καὶ μὲ τὸ παραπάνω, καὶ μ’ ἔφρε βασιλικὰ καὶ μ’ ἔτρεφε κι’ ὡραῖα ἀπὸ λιμένος Σουλινᾶ ἔως μὲ τὸν Περαιά, εύχαριστῶ θερμότατα καὶ τόνε βεβαιώνω, πῶς ἐπιβάτη σίγουρο θὰ μ’ ἔχῃ κάθε χρόνο.

Σὲ πλοῖο δὲν ἐπέρασα ποτὲ μου πλέον φίνα. Εἴχαμε καὶ φωνόγραφα, κιτάρες, μαντολίνα, εἴχαμε καὶ τὸ λάλημα πώκαναν οἱ κοκόροι, δοχιστρὸ πρωτης τάξεως γιὰ φορτηγο βατόρι.

Τὶ ἀνθρωπος χρυσόκαρδος δ καπιτά Βαγγέλη,

νὰ ταξιδεύῃς μετ’ αὐτοῦ χωρὶς λεφτὰ νὰ θέλῃς ! Βαστοῦσε τὸ τιμόνι του ἀπάνου στὸ κομπάσο κι’ ἐπέρασα τὰ κύματα μὲ δίχως νὰ ξεράσω ήτανε καὶ γραμματικὸς ὁ Γιάννης ὁ Διακρούσης καὶ φόβος δὲν ύφιστατο σὲ βράχους νὰ προσκρούσῃς.

Ποτὲ δὲν ἐταξείδεψα καλλίτεο ἀπὸ φέτο, καὶ θὰ θυμοῦμαι πάντοτε τὸ «Χρῆστο τὸ Μαρκέτο» αὐτὸ τὸ θεοπάπορο ποῦ Πλαρινὸς τὸ ἔχει καὶ δ’ Λαμπτίρης δ’ αὐτοῦ στὸ Κοντινέτε τρέχει.

Τοὺς πατριώτας τοὺς χρυσοὺς υἱοὺς καὶ μακαρίζω ποῦ διαρκῶς μοῦ φτιάνουνε παπόρια νά γυρίζω· κι’ ἀμποτε τέτοιους κολοσσοὺς νὰ φτιάνουν κάθε μέρα γιὰ νὰ τιμέται ή σεμνὴ γαλάζια μας παντέρα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
Η ΠΡΟΤΑΣ Σ ΤΟΥ ΜΠΕΡΤΧΟΛΑ
Η πρότασις τ’ αὐστοτιακού πρωθυπουργού Μπερτχόλα μᾶς κάνει νὰ θυμώμαστε τ’ ἀστεια τοῦ.... Μπερτόλου.

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ

Ἐπερδάσαμεν ἔνα καλοκαῖρι θαυμάσιον. Προσοῦν, βλέπετε, οἱ ἀριμόδιοι καὶ φροντίζαντες ὅπωσδήποτε νὰ μᾶς συγχατάσσουν ἐδῶ διὰ νὰ μὴ συλλογίζωμεθα ἐξοχάς η ταξείδια καὶ ἀραιώντας τοιντοτρόπως ὁ πληθυσμός.

Τὰ κυριακὰ καύματα δὲν τὰ ἡσθάνθημεν σχεδὸν καθόλου. Ἡ ενεργειακὴ δρόσος ἡ ἐπιχειμένη ἀκόμη καὶ σήμε μεροὶ ἐκ τοῦ ἀλληλοβρισιμάτος τῶν πολικῶν μας, ἀνεκούφιζε καὶ ἀνανούσιε τὸν κόσμον πολλ.

Ο μόνος δστις, κατὰ τὴν ίδιαν ὁμολογίαν τον ἐν δημοσιεύσει ἐπιστολῇ, ἀπέφερε πάρα πολὺ ἀπὸ τὰ κυριακὰ καύματα, ἐργαζόμενος ἀσκόντος ὑπὲρ τῶν συμπολιτῶν του, ἡτο διοντάτος.

Ημεῖς, ἐλλείψει ἐργασίας, φαίνεται, δὲν ίδρωσαμεν ποσῶς. Ἀλλὰ δὲν θὰ δυνηθῆμεν νὰ ἀποφύγωμεν τὴν κούρασην κατὰ τὰς προσεχεῖς δημοτικὰς ἐκλογὰς.

Καὶ μολονότι ἐσινητήθη σοβαρῶς τὸ ζήτημα τῆς διερεύτας ὅπως ἡ πρότασις τοῦ Μπέρτχολα, ἀλλ’ ἐνανάγγειον ἀτιχῆς, ἔνεκεν τῆς διπλωματικῆς ἀπικανότητος τοῦ ἐπιτετραμένον Ἐργίτη, ἐποδοσπάθησαν οἱ μᾶλλον φιλόμουσοι μετεκάλεσαν ἐδῶ, μονοπολὸν τμῆμα ἐκ τῶν ὑπαθρώπων καφρωδεῖσιν τοῦ Πειραιῶς διὰ νὰ μὴ χαδῆ τὸ μονοπολόν αὐθημητα τὸν τόπον.

Ἡ δύμας αὐτῆς τῆς Πειραιῆς καλλιεργήσας, ἀντιληφθεῖσα, φαίνεται τὴν μονοπολὴν θεμοκρασίαν τῶν κατοίκων, κατωθώσας νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τρόπον ὅστε τὰς περιοχήμονας ἀπολαυστικάταται αἱ παραστάσεις της.

Καὶ τὶς οἰδε μέχρι ποίου βαθμοῦ δὲν ἔφθανεν ἡ ἐπιβολὴ της, ἀν δὲν ἐσπενδει τὰ τὴν συναγωνισθῆ μεταναστεύσας ἀμέσως ἐδῶ ἔνας ναυαγισμένος παραγκόζης ἐμπορευόμενος τὴν πατούσιαν ἐν Αηδονοίρι.

Ἐν αὐτόθεσι δὲ ποὺς τὴν ταραχὴν εἰς τὴν δρόποιαν ενθίσκονται τὰ Βαλκανικά, ἡ ζωὴ τοῦ Ἀργοστολίου κατὰ τοὺς θεογονὸς αὐτοὺς μῆνας, ὑπῆρξεν ὑπέροπτε γαληναία καὶ ἥρεμος ποὺς ἐπαγον τῶν ἀριμοδίων ἀρχῶν καὶ τῶν πλονσῶν ἀληρογόμων οὐτινες ἐργάζονται δραστηρίως ἀπὸ κονοῦ διὰ τὸν ἐνταφιασμὸν τῆς πόλεως.

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

‘Αφιεροῦται εἰς τὸν φίλον κ. Φιλαδελφέα

‘Εφάμιλλος τῶν μεγάλων ενεργειῶν τῆς Κεφαλληνίας, εἶναι καὶ δ πλούσιος Ολανδὸς φιλάσκαιος κ. Γενέοπο.

‘Ο ἄγρωπος αὐτὸς ἐξοδεύει τὰ χοιῷ ματὰ τὸν ἐνεργῶν ἀνασκαφὰς εἰς διάφορα μέρη τῆς Νήσου, μὲ τὴν ἐπιστημονικὴν ἰδέαν τῆς ἀνευδέσσος, τὶς οἰδεν δποίων σημαντικῶν ἀρχαιοτήτων.

Δὲν είμαι εἰς θέσιν νὰ ἐκφέρω καμίαν γνώμην ἐπὶ τοῦ ζητήματος. ‘Ἐπειρεογέλειας δύμας ἡθελησα νὰ έρωτήσω ἔνα τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰς ἀνασκαφὰς, τὶς ζητοῦντας νὰ εύρουν δπὸ τοῦ ἐπιφράγματος τῆς γῆς μὲ τόσην ἀνυπομονησίαν ποδ σκάπτονται.

Καὶ μοῦ ἀπαντᾶ μὲ δλην τὴν χωρίζην τὸν δφέλειαν δ ἐργάτης:

— Γνωρένομεν τὸν Οδυσσέα ! Τοῦ ζητοῦμε σκάφει τρία ανλάκια. Ποῦ μᾶς πάρῃ ! Σ’ ἐν’ ἀπὸ τὰ τρία θὰ πέσῃ σίγουρο.

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ

ΜΑΖΥ ΤΗΣ

Έδω κι' έκει στὸν οὐρανὸν λάμπει πανέν' ἀστέρι
καὶ τὸ φεγγάρι τὸ χρυσὸν γλυκὰ φεγγοβολᾶ.
Σφίγγω ψευμά τῆς ἔμορφης μελαγχονῆς τὸ χέρι
καὶ κείνη μὲ τὸ χέρι τῆς μὲ σφίγγει ντροπαλᾶ.

Καὶ στὴ φωλὴ του κούρωνασε τὸ ἄθω πιριστέρι,
ἐν' ἀστρῷ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν στὴ γῆ κατρακυλᾶ
μέσα στῶν δένδρων τὰ κλαδὰ σιγὰ φυσᾶ τὸ ἀγέρι
θαρρεῖς κι' αὐτὸ ἐρωτικὰ πῶς τῆς προφομιλᾶ.

Ἡ πρώτη μου συνέντευξις ἦταν αὐτὴ ἡ βραδεῖδα.
Ἡ κόρη ἀπ' τὴ συγνίνησι, μὲ μάτη σφαλιστὰ
ἀφῆνε στὴν ἀγνάλη μου νὰ πέσῃ τὸ πορεῖται.

Χείλη μὲ χείλη ἐσμίξανε, καρδὶα μὲ τὴν καρδὶα,
Ἄχ! ποιὸς τὴν εὐτυχία του στὰ χέρια του βαστᾶ,
ὅπως ἔγω τὴν ὥρα αὐτὴ ποῦ ἥμουνα μαζύ της!

M. A. G.

ΣΤΩΛΑΣ

Πολὺν ἔρθουν τὰ καράβια μας
—θὰ ἥναι τώρα μῆνας—
ποῦ μὲς τὴν ἐρημία μας
ἡρθ' ἀπὸ τὰς Ἀθήνας
χαριτοβρύστων κυριῶν
δραγανωμένος στόλος
καὶ μὲ παντοτα σώματα
στολίστηκε δ μᾶλος.

Καράβια ἔξαιρετικὰ
μὲ σίκ καὶ τοναλέτες
καὶ τριά καταδρομικὰ
γιὰ τὸν χρεωφελέτες.

Μᾶς ἔρθε στόλος φιφτυτοῦ
πορείας ἀρδοτάτης
καὶ νέος τύπος φωρητοῦ
γραμμῆς εὐθυμωτάτης.

Κι' ἐπέρασαν ἀξέχαστες
ἡμέρες εὐτυχίας
μὲ σοναρέδες, μ' ἐνδρομές,
καὶ πορτοναυμαχίας.

ΕΠΟΡΙΑ

Παρατηρῶ στὸ στόλο μας
ἔφέτο μ' ἀπορία,
πῶς νὰ ναυτάκη τὰ γνωστὰ
δὲν ἔχουν ἀλεγοία
ὅπως τὴν εἶχαν ἀλλοτε
σὲ περασμένους χρόνους
π' ἀκούαμε στὸ υπαίθρον
ποικίλους βαρυτόνους,
κι' ἔβλεπαμε στὰ σοναρὲ
μεγάλο νταραβέρι
π' οὔτε καὶ νάθλε' εἴμαστε
μὲ δαύτους συμπεθέροι.

Αὐτὴν τὴ σοβαρότητα
τὴν βλέπω καὶ στον πίρω!
Μήπως τὸν συνεκίνησαι
κι' αὐτὸν τὰ ἐν Ἡπείρῳ,
ἡ περβατοῦν ἀμύλητοι
μὲ τὸ κεφάλι πάτω
μὲ ἔχασανε τὸ μπρό τους
φοβούμενοι τὸ Γάτο;
Φλάκ - Φλούκ.

ΣΤΟ ΕΛΛΟ ΦΟΡΕΜΑ
Καὶ μὲ τέλλο πικένει
τούρανον τὸ χρῶμα,
εἰσ' ἀπ' ἀγγελοῦδη
παραπάνω ἀκόμα.

ΣΤΟ ΜΑΡΗ

Ἐὰν ἐσὺ δὲν συμπονεῖς
γιὰ μὲ τὸ συνεργάτη
καὶ δὲν σοῦ καίγεται καρφὶ¹
καὶ νὰ μὲ φᾶν' κι' οἱ γάτοι,
έμενανε μὲ ἐτσάμισε
μεγάλη τρεματοῦρα
πάπτηες μέσα στὴν Τουρκά
σὲ τέτοι ἀνακατοῦρα
ποῦ Τούρκοι νέοι καὶ παλῆοι
ενδίσκοντ' σὸν πάτον
καὶ ἀρον ἀρον κράζουνε
κατὰ τὸ Κομητάτου,
ποῦ σπῶς καθημερινῶς
διαβάζουμε στὸ φύλλο,
τώρα ἔγροισ' δ λαγώδεις
καὶ κυνηγά τὸ σύντο.
Καὶ κατὰ τὰ φαινόμενα
κι' δπως τὸ πρόγμα δείχνει,
καὶ δ Σεφκέτ ἀκολουθεῖ
τ' Ἀβδούλη Χαμλ τὰ ἵχνη.

Τοσοῦτον δὲ μ' ἐπτόησε
τῶν Ἀλβανῶν ἡ νότα
πώλεγα λίστα ποῦ νάρθης
μήπως καὶ συμπαρασυρθῆς
δπὸ τὰ γεγονότα.
ἄλλα δέ κάρις τοῦ σεπτοῦ
ἄγιου Γερασίμου
καὶ δέσκης καὶ δύναμις
τοῦ θείου παρασήμου
ποῦ κρέμεται, μωρὲ Μαρῆ,
ἀπὸ τὸν τράχηλο σου,
σ' ἔφερε σῶν κι' ἀβλαβῆ
καὶ πάλι στ' ἀσυλὸ σου.

Μόλις δέκιθης ἔτρεξα
νὰ μάθω τὶ καινόριο,
μὰ γιὰ τὴν τύχη τὴν κακὴ
σὲ εὔρημα μὲ γαστρική
καὶ βλάχικο φερούρειο!
Αναθεμὰ τὴ γιὰ Βλαχά
πάχει κοτόπουλα παχειά!!

Χωριάτης

ΕΙΣ ΜΙΚΡΟΜΕΓΑΛΗΝ
Σὰ νάσσοντε ἀμυγδαλὶ²
τρελλὴ μου μανδρομάτα,
έλουλουδίσαν πρώϊα
τὰ παιδιά καὶ σου νηάτα
κι' δέ μάτα σου σ' ἔκρεδοσε
μὲ μακριὸ φρυστάνη
γιὰ γὰ σου βάλη γρηγορά
τ' ἀρκαθερὸ στεφανή.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς διακοπῆς τοῦ φύλλου,
ἐτέλεσθησαν οἱ ἔξης γάμοι:

— Τοῦ κ. Παναγῆ Ἀθανασούλη ἐμπορευομένου ἐν Αίγυπτῳ μετὰ τῆς δεσποινίδος Πολυμανίας Γρηγορίου Μαρού.

— Τοῦ κ. Νικολάου Δελλαπόρτα ὀφθαλμίατρου μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἀγγελινῆς Νικ. Χαριτάτου.

— Τοῦ κ. Σπυρίδωνος Η. Μουσούρη πλοιάρχου μετὰ τῆς δεσποινίδος Υακίνθης Μαρού πιάτης ἀδελφῆς τοῦ φύλου εἰσηγοδίου π. Γεωργίου Μπαμπάτη.

— Τοῦ κ. Γερασίμου Νικ. Φραγκοπούλου μετὰ τῆς δεσποινίδος Ὁλγας Σ. Χοριστάζη Βλάχου.

— Εὐχάριστα εἰς ἀπαντας τοὺς νεονύμφους εὐτυχίαν ἀδάπλειπτον.

— Πρὸ δέκα ἡμέρων ἀπεβίωσεν ἐν Δημούρᾳ καὶ ἐπάρη μεγαλοποτεπῶς ὑπὸ τὴν βαθεῖαν συγκίνησιν δλοκλήρους τῆς πόλεως δ Ἀγγελού Τυπάλδος Ιανωβάτος, ἐπίκειτον μέλος τῆς ἐκεί κοινωνίας, διατέλεσες ἐπὶ δύο τετραετίας δίμαρας Αγγελού οι καὶ ἔξυπητης ἀδύνως καὶ εἰλικρινῶς τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου του.

— Συλλυπούμεθα τοῦ μεταστάτος.

— Γενομένων τῶν νέων ἐκλογῶν τοῦ Ἐργατικοῦ Συνδέσμου ἔξελέγη καὶ πάλιν πρόσδος ος δ κ. Εὐάγ. Ραζῆς Γαλιατάτου.

— Δέ τιδωτικοὺς δύμας λόγους, παρητήθη καὶ ὑπέδειξεν δές ἀντικαταστάτην του τὸν ιατρὸν κ. Ἀντώνιον Δυλλαπόρταν ὅπτις καὶ ἔξελέγη.

— Δέν ἀμφιβάλλομεν διὰ οἱ πρόδοδος τοῦ Σωματείου οὐλῆνας καὶ καταφανεστέρα οὐλῆνας τῆς προσδοσίαν τοῦ κ. Δαλλαπόρτα, διὰτις καθ' ὑιατὸς θὰ ποιεῖται πάντοτε ἀκριβεῖς διαγνώσεις τῶν πραγμάτων προλαμβάνον πᾶσαν ἐν δεχομένην περιπλοκήν.

— Εὐχάριστως ἡρκούσαμεν τὴν προωριγήν τοῦ ἀνεκτικοῦ νέου καὶ ἀγαπητοῦ οὐλῶν συμπατίουτον, Ευάγη Ζ. Μενάρη, εἰς διευθυνή τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Ἀθηναϊκῆς Τραπέζης ἐν Μπέν - Σουνέθ τῆς Αἰγύπτου. Τοῦ εὐχήσμεθα διοφύτως καὶ εἰς ἀνότερο.

— Αφίκετο εἰς Δημούριον δέ καταπιτόδεις φίλος κ. Γεράσιμος Σ. Ἀλιβιζάτος, οὐτάληλος τῶν ἐν Ἰνδίαις κατατημάτων Ράλλη.

— Επανήλθεν δέ Εὐάγωπης δ κ. Ἀννα Βέγη γεμενῆ.

— Επίσης ἀφίκετο δ κ. Ἰωάννα Α. Κοσμετάτου.

— Κατέπλευσε προχόδεις ίνα νηολογηθῆ ἐνταῦθα τὸ νέον φορητοῦ ἀτμόπολον «Καλυψώ» τοῦ ἐφοπλιστοῦ κ. Ρόκου Βεργωτῆ.

— Συγχαιρόμεθα τὸν ἀγαπητὸν φύλον κ. Κοσμάν Δ. Λαγγούσην, ἀναλαβόντα τὴν πλουσίαν τοῦ ἀτμοπλοίου «Χριστόφορος Βαλλιάνος».

— Μετὰ δίμηνον ἐν Εὐώπῃ διαμονήν, ἐπανήλθεν τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα δή μαρούς κ. Σ. Κοσμετάτου μετὰ τῆς ἀξιούμονος του.

— Διατρίψας οἰκογενειακῶς ἐνταῦθα δέ κατηπιτόδεις κ. Γεώργιος Φ. Σβορῶνος δικτηγόρος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἀνεγόρησεν πρὸ γένετος.

— Πρὸ διηπόνησι τοῦ Εργατικοῦ Συνδέσμου Πετρούπολης Καλαφάτη (Διληνάτα) - Γεργ. Γαλατάτος Χειστή Καπάτου (Δειλινάτα) - Διον. Δικαιαρδόπουλος (Καλλιγάτα) "Ολγα Λορεντάτου" (Αργοστόλιον) - Γερ. Μεταξάτου (Μαρκεστάτα) - Πολύ. Αποστολάτος Αίκατερίνη Αλεξάνδρου Παγουλάτου (Αργοστόλιον) - Ανδρ. Αργυρός Κωνσταντίνου Καραβάτου (Καρράτα) - Νικ. Σώκρατης Ούρων Σταθότου (Μαρκεστάτα) - Πολύ. Αποστολάτος Αίκατερίνη Αλεξάνδρου Καπάτου (Αργοστόλιον) - Ιωάν. Γαλατάτος Αίκατερίνη Παγουλάτου (Δηλινάτα) - Βασ. Κατσάρης Πέπη Κονταρίνη (Δηλινάτα) - Διον. Δικαιαρδόπουλος Καλλιγάτα (Δειλινάτα) - Πετρούπολης Σοφία Βαλλιανάτου (Βαλτασάτα) - Βασ. Κόκκινος (Αγ. Θέλη) Νικολέτα Διβάρη (Διβράτη) - Δημ. Παγουλάτου Ελένη Μουσούρη (Μηνιαίς) - Γερ. Αρσένης Πηνελόπη Φρυγικατάτου (Περατάτα) - Βασ. Βικάτος Χειστή Καπάτου (Δειλινάτα) - Διον. Δικαιαρδόπουλος Καλλιγάτα (Δειλινάτα) - Εύαγ. Κατσάρης Σοφία Βαλλιανάτου (Βαλτασάτα) - Βασ. Κόκκινος (Αγ. Θέλη) Νικολέτα Διβάρη (Διβράτη) - Δημ. Παγουλάτου Ελένη Μουσούρη (Μηνιαίς) - Γερ. Αντωνάτος Βενετούλα Καλαφάτη (Διληνάτα) - Ιωάν. Νικολετάτος Αίκατερίνη Αντωνάτος Βενετούλα Καλαφάτη (Διληνάτα) - Διον. Δικαιαρδόπουλος Κατσάρης Πέπη Κονταρίνη (Δηλινάτα) - Βασ. Φωτεινή Πρεσβέτερος Μεταξάτου Πέτρος Μπονές, Ταΐτα Κοτσιπάνου (Πεσόντα) - Βασ. Μολφέτας Μηρκουλάτης Μηρκούλης Βελταράτου (Άστρος) - Αλεξ. Αλεξανδράτος Αναστασία Ευδέλια (Δηλινάτα) - Διον. Γιαννάτος Βενετούλα Καλαφάτη (Διληνάτα) - Ιωάν. Τέποτος (Αθηναϊα) Εύτυχια Βαγδάρου Εύτυχη Κατσάρης Πέπη Κονταρίνη (Δηλινάτα) - Διον. Δικαιαρδόπουλος Κατσάρης Πέπη Κονταρίνη (Δηλινάτα) - Διον. Δικαιαρδόπουλος Κατσάρης Πέπη Κονταρίνη (Δηλινάτα) - Διον. Δικαιαρδόπουλος Κατσάρης Πέπη Κονταρίνη (Δηλινάτα) - Διον. Δικαιαρδόπουλος